

СТИВЪН ШОМЛЕР:

НАЙ-ВАЖНОТО ЗА ЦЪРКВАТА Е ЛИДЕРСТВОТО

Стив, ти си работил в банка. Как преди 12 години стана адвентист и после пастор?

- Бях християнин от доста години, но все още търсех църква, която да ме подкрепя във вярата. Един ден получих покана за семинар върху книгите "Данаил" и "Откровение", организиран от адвентната църква. Изглеждаше интересно, но тогава мислех, че адвентизмът е култ. Облякох се целия в черно и седнах най-отзад. След 6-7 вечери напуснах, разочарован от факта, че вместо изучаване, ми се предлагаша доктрини. Но през това време се сприятелих с пастора - Боб Шифър - и успях да му помогна в проблеми с брака му. След около година все още търсех църква и попитах друг свой приятел, пастор на протестантска църква, дали адвентизмът е култ. Той ми отговори: "Не бой се, може да са страни, но са християни." После говорихме за съботата. "Да, тя е седмият ден" - каза той. Бях безкрайно поразен и не ми оставаше нищо друго, освен да изследвам доктрините и да търся своя път в адвентната субкултура. Адвентистите говореха различен език, хранеха се различно, имаха различен начин на живот, гледаха ме като аутсайдер и въобще не ми помагаша да се ориентирам. След около година вече можех да различавам нещата, които са доктринални, от тези, които са въпрос на традиция. Разбрах също, че повечето адвентисти не правят разлика. Преживях много трудно пътуване, но то засили чувствителността ми към хората, които посещават богослуженията.

Първата си църква в Олимпия създадох, докато все още работех в банката. Отначало не бях подкрепян дори и морално от своята конференция, но имах сън от Бога и беше по-лесно слънцето да не изгрее, отколкото да се откажа. Подготвях се, четях по 5-10 книги на месец. После изпробвах кои методи работеха в конкретния случай. Но в крайна сметка Бог е, Който дава успех.

Смяташ ли се за специално надарен в съживяването и разрастването на църкви?

- Знам, че Бог ме во-

ди. Но не заради мен, защото съм грешник, който отчаяно се нуждае от благодат. Един въпрос не ми дава покой, откакто го чух: "Ако ти беше Бог, щеше ли да благословиш църквата с нови хора?" Във втората ми църква, в която съм и сега, дълго време бях единственият, който се молеше за 1% от населението на града - 503 човека. След 120-тия се моля за 2 500. София, заедно с околностите, се състои от население, равно на милион и петстотин хиляди. Мисля, че Бог има достатъчно сила, за да помогне на църквата да достигне поне 1% от тях, което означава, че ще има 15 000 адвентисти само в столицата. Но трябва

да се молите, да планирате, да правите опити. Знам, че за всеки друг, освен за Христос, възкресението на църквата е по-трудно, отколкото новороденото.

Защо толкова често повтаряш, че си "крейзи пастор"?

- На разни места, и в България, срещам умни хора, които считат, че много неща просто не могат да се поправят. Когато ме убеждават със своите доводи и логика, им казвам: "Не разбирам от логика. Аз съм различен. Аз съм луд." Знам, че има Бог на небето, Който може всичко.

Кои методи са се оказали най-важни в работата ти?

- Номер едно е да си добър водач. Считам, че всяка църква трябва да се ръководи от човек с дарба на лидер. Църковният съвет може да успее да умъртви църквата, само водачът може да я накара да расте. Имам 1 000 книги в библиотеката си и над 250 от тях са за лидерството. То може да не е било на преден план преди 100 години или да не бъде за в бъдеще, но съм дълбоко убеден, че е най-важното за църквата днес. И всичко, което видях по време на ограничения си престой тук, засили моето убеждение.

Следващото нещо е съответствието на културите. Трябва да говорим на езика на хората, които се стремим да достигнем. Това важи не само за мисионерите в чужда страна.

Друг важен принцип е любовта между хората в църквата, защото по това ще познаят, че сме Христови ученици. Ако църковното ни семейство е студено и не се грижим един за друг, повечето хора не биха поискали да се присъединят.

Смяташ ли, че в България се чувства липсата на водачи?

- Не знам за адвентна църква, в която това да не е така, защото обикно-

Пастор Стив Шомлер заедно със старейшината на църква "Екзарх Йосиф" - София, Стефан Дачев (вляво) и човека, към когото Стив отправи специална благодарност за топлината и помоща по време на библейския семинар - пастор Краси Карев (вдясно).

"Българският глас" на Стив по време на евангелизацията бе преводачът Мишо Моцев (вляво) - човек, черпещ посвещението и желанието си за работа от практиката си като преподавател в тихоокеански адвентен колеж.

веният адвентист не се интересува много от този проблем. Вие имате добри водачи, но тук научих, че "една лястовичка пролет не прави".

Какви са впечатленията ти от България и от работата на църквата по подготовката за жетвената кампания?

- Българите са топли и любвеобилни, след като ги опознаеш. Вървя по улиците на София, гледам

Стивън Шомлер не беше причислен към групата на най-въздействащите говорители по време на последната евангелизация. Но имайки предвид нарастването на членството на църквата му в Мейпъл Гроув - от 8 на 120 души за 2 години, човек трябва да е нащрек с привидното. Първата събота от престоя си в България той приветства от амбона като специални гости две ромчета, които в друг случай, ако никой не изгонеше, биха били гледани с безкрайно подозрение. През време на последната събота заяви: "Искам да кажа едни специални български думи: "Обичам те, Мишо! Обичам те, Краси!" (Преводача и пастора на църквата на "Екзарх Йосиф" в София.) И заради съзрите нямаше кой да превежда, но нямаше и какво да бъде преведено.

сериозните лица на хората и си казвам: "Знам какво се крие зад тях, не можете да ме излъжете." Тук нивите са побелели за жетва. Но сезонът на жет-

ра, с които ще се видим у дома, ще прекараме приятно време заедно. Исус казва: "Не получавате, защото не искате." Една година на планира-

мо случаите, в които един говори, а останалите слушат, ще бъдем ограничени до посредствен успех. Но ако всеки адвентист се опита да създаде с поне четири души достатъчно добри християнски връзки, за да може да им каже: "Искам да дойдеш с мен тази вечер", залата ще бъде пълна.

Какво липсва, за да се случи това наистина във всички църкви?

- Нуждаем се от повече молитва и вещо ръководене. Само един добър водач е в състояние да помогне на хората и да ги обучи как да работят като своя добър пастор. Може да използват много стратегии, но ако няма водач, няма да се получи.

Има ли начини, по които можеш да предадеш опита си тук, в България?

- Можем да направим много неща, като начало можем да си разменяме писма. Адресът ми е: sshomler@pestors.com. Понякога проблемът не е в липсата на информация, а в липсата на глад. Ще бъда радостен ако мога да помогна. В случай че това, което правите, действа, и църквите ви нарастват драматично, тогава можете да продължавате. Но ако не е така, ако се молите дефиницията на Айнщайн за безкрайността: "Прави едно нещо отново и отново, и отново и очаквай, че все някога ще има резултат."

Какво ще пожелаеш на българските вярващи?

- Ще отнеса със себе си любовта в сърцето си към великолепните хора тук. Имайте такъв успех, какъвто Бог мечтае да имате. "Аз зная мислите, които мисля за вас, (...), за да ви дам бъдеще и надежда." (Еремия 29:11)

Разговорът води Петя НАКОВА